

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΖΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 21ης Απριλίου 2021

στην υπόθεση E-2/20

Νορβηγική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από το δευτεροβάθμιο όργανο εξέτασης υποθέσεων μετανάστευσης (Utlendingsnemnda – UNE) κατά L

(Οδηγία 2004/38/ΕΚ – Ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής – Απόλαση – Προστασία κατά της απέλασης – Πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή – Επιτακτικοί λόγοι δημόσιας ασφάλειας – Διαταγές απαγόρευσης εισόδου – Αιτήσεις για την άρση των διαταγών απαγόρευσης εισόδου – Ουσιαστική μεταβολή – Αναγκαιότητα – Αναλογικότητα – Θεμελιώδη δικαιώματα – Δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή)

(2021/C 324/11)

Στην υπόθεση E-2/20, η νορβηγική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από το δευτεροβάθμιο όργανο εξέτασης υποθέσεων μετανάστευσης (Utlendingsnemnda – UNE) κατά L – ΑΠΗΣΗ προς το Δικαστήριο βάσει του άρθρου 34 της συμφωνίας μεταξύ των κρατών της ΕΖΕΣ για την ίδρυση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου υποβληθείσα από το Εφετείο Borgarting (Borgarting lagmannsrett) σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, όπως προσαρμόστηκε στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, το Δικαστήριο, αποτελούμενο από τους Páll Hreinsson, πρόεδρο, Per Christiansen και Bernd Hammermann (εισηγητή δικαστή), δικαστές, εξέδωσε απόφαση στις 21 Απριλίου 2021, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

1. Οι μόνιμες διαταγές απαγόρευσης εισόδου δεν είναι, καταρχήν, αντίθετες προς το δικαίωμα του ΕΟΧ, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τους όρους των άρθρων 27 και 28 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών και μπορούν να αρθούν σύμφωνα με το άρθρο 32 της εν λόγω οδηγίας. Ένα μέτρο απέλασης πρέπει να βασιζέται σε ατομική εξέταση. Όσον αφορά τους πολίτες χώρας του ΕΟΧ οι οποίοι έχουν διαμείνει νόμιμα για περίοδο μεγαλύτερη των 10 ετών στο κράτος υποδοχής, απελάσεις μπορούν να γίνουν μόνο σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 28 παράγραφος 3 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, για επιτακτικούς λόγους δημόσιας ασφάλειας, όταν η προσωπική συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου προσώπου αποτελεί εξαιρετικά σοβαρή απειλή ώστε να είναι αναγκαίο το μέτρο απέλασης για την προστασία ενός από τα θεμελιώδη συμφέροντα της κοινωνίας. Αυτό ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι η προστασία αυτή δεν μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο αυστηρά μέσα, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας διαμονής του πολίτη χώρας του ΕΟΧ στο κράτος υποδοχής, και ειδικότερα των σοβαρών αρνητικών συνεπειών που μπορεί να έχει ένα τέτοιο μέτρο για έναν πολίτη χώρας του ΕΟΧ και τα μέλη της οικογένειάς του που έχουν πραγματικά ενταχθεί στο κράτος υποδοχής. Κάθε μεταγενέστερη απόφαση απαγόρευσης εισόδου πρέπει να περιορίζεται στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διαφύλαξη του θεμελιώδους συμφέροντος το οποίο η απέλαση αποσκοπούσε να προστατεύσει. Η απόφαση απαγόρευσης εισόδου πρέπει να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας.
2. Η κοινωνική αποκατάσταση ενός πολίτη χώρας του ΕΟΧ στο κράτος στο οποίο έχει πραγματικά ενταχθεί είναι προς το συμφέρον της κοινωνίας εν γένει. Η καλή συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου προσώπου κατά την περίοδο της φυλάκισης και, στη συνέχεια, της αναστολής, μαζί με άλλες αποδείξεις επανένταξης στην κοινωνία μετριάζουν την ενεστώσα απειλή κατά της δημόσιας ασφάλειας. Η οικογένεια και τα παιδιά ενός ατόμου, συμπεριλαμβανομένων των θετών παιδιών, αποτελούν σημαντικό στοιχείο κατά την αξιολόγηση της αναγκαιότητας ενός περιοριστικού μέτρου δυνάμει του κεφαλαίου VI της οδηγίας 2004/38/ΕΚ υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού και των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Όταν αξιολογείται η αναγκαιότητα της απέλασης, η εξέταση τυχόν εναλλακτικών προς την απέλαση λύσεων πρέπει να αποτελεί μέρος της συνολικής αξιολόγησης.

3. Ουσιαστική μεταβολή για τους σκοπούς του άρθρου 32 της οδηγίας 2004/38/EK είναι αυτή που αίρει την αιτιολόγηση της αρχικής απόφασης βάσει του κεφαλαίου VI της οδηγίας για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας λόγω της συμπεριφοράς του ατόμου. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν θα επέλθει ουσιαστική μεταβολή στην προσωπική συμπεριφορά και κάθε αίτηση πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες βάσει των οποίων θα μπορούσε να αποδειχθεί ουσιαστική μεταβολή της προσωπικής συμπεριφοράς. Αυτό θα εξαρτηθεί από τη φύση της συμπεριφοράς του ατόμου και την απειλή που συνιστούσε για την κοινωνία. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τυχόν στοιχεία βάσει των οποίων αποδεικνύεται ότι το άτομο έχει απασχοληθεί σε θετικές και νόμιμες δραστηριότητες, που καθιστούν μάλλον απίθανο να επιστρέψει στο είδος των δραστηριοτήτων που οδήγησαν στην απέλαση. Οι παράγοντες αυτοί θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν, ενδεικτικά, αποδείξεις ότι ένα άτομο απέιχε από την εμπλοκή σε περαιτέρω εγκληματικότητα, αποδείξεις επανένταξης στην κοινωνία υποδοχής, έναρξη και διατήρηση σταθερής οικονομικής δραστηριότητας, αποτελέσματα ψυχολογικών αξιολογήσεων, αξιόπιστες εκφράσεις μεταμέλειας, αποδείξεις ότι έχει συμμετάσχει θετικά και εποικοδομητικά στην κοινωνία, και ειδικότερα την κοινωνική αποκατάσταση του πολίτη χώρας του ΕΟΧ στο κράτος στο οποίο έχει πραγματικά ενταχθεί.
-